

kunne komme til Anvendelse. Dernæst forklarer Ministeren nærmere, hvorledes efter hans Opfattelse første Stykke kan blive anvendeligt for Skipperens Vedkommende i Tilfælde af utilbørlig Vastning. Det viser sig altsaa ved et rent Tilfælde, at den tidligere Mening var forkert, og at den ny og bedre Mening nu skal læses ud af de Udtryk, som oprindeligt havde tilsiget at sige det stik modsatte. Da vi imidlertid ere enige om Realiteten, idet jeg ganske slutter mig til den ærede Ministers seneste Opfattelse, at baade første og andet Stykke bør efter Omstændighederne kunne blive anvendelige paa Afladeren, ville vi forhaabentlig kunne enes om at udtrykke dette tydeligere i Lovforslaget, end det er lykkedes ved den Forandring, som er foretaget i Landstinget.

Judenrigsministeren (Hørring): Ober for det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgfreds (Bojesen) skal jeg tillade mig at bemærke, at hvis der er Stemning for at sætte Straffen i Lovforslagets § 2 ned og navnlig at gaa til samme Straf, som Loven af 1867 fastsætter, nemlig Bøder indtil 200 Kr., uden at der er fastsat noget Minimum derfor, skal jeg være meget villig til at acceptere Endringsforslag i denne Retning. Naar man har valgt at sætte Straffen til Bøder mellem 10 og 500 Kr., er det ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde, nærmest fordi det var stemmende med de foregaaende Paragraffer i Søløven, der angik andre Forseelser fra Skipperens Side. Men man kan maaske nok sige, at det, der foreligger her, afviger noget fra det, der omhandles i §§ 280 ff. Som sagt, jeg skal være villig til at gaa med til en Modifikation i Straffen, saa at vi hellere blive staaende ved den Straf, som har bestaaet fra 1867, indtil Søløven kom, og som ganske sikkert ved en ren Inturie ikke blev optaget i Søløven. Hvad angaar de Bemærkninger, som fremkom til Lovforslagets § 1 fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgfreds (C. Hage), skal jeg først anerkende Rigthigheden af den Sildring, det ærede Medlem gav af, hvad der er foregaaet i Landstinget. Ganske vist beklager jeg, at man derved er kommen ind paa nogen Uklarhed med Hensyn til Fortaaelsen af Lovforslaget og de Endringsforslag, der forelaa. Imidlertid,

Hovedsagen er, at vi ere enige om Realiteten, og i saa Henseende glædede det mig at erfare, at det ærede Medlem sluttede sig til min Opfattelse ved 3dje Behandling i Landstinget, at der baade over for Skipperne og Afladere bør være Afgang til at idomme dem strengere Straffe for Forseelse mod Reglerne i den i Henhold til § 26 fastsatte Anordning, naar det har staaet dem klart, at det kunde medføre Fare for Menneskeliv. Naar vi saaledes ere enige om Realiteten, haaber jeg, at vi skulle kunne finde en Form for Tanken, og at dette maatte kunne lykkes under Sagens fortsatte Gang her i dette Ting.

S. Bojesen: Maa jeg tillade mig at bringe den høstærede Indenrigsminister min Tak for den velvillige Smødekommen, han viste den Tanke, jeg fremsatte; jeg tvivler ikke paa, at det vil lette og fremme Lovens Gennemførelse.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

S. Bojesen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Endring i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2151—52).